

RÅDETS DIREKTIV 1999/32/EG

av den 26 april 1999

om att minska svavelhalten i vissa flytande bränslen och om ändring av direktiv 93/12/EEG

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 130s.1 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag⁽¹⁾,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande⁽²⁾,

i enlighet med förfarandet i artikel 189c i fördraget⁽³⁾, och

av följande skäl:

(1) De mål och principer för gemenskapens miljöpolitik som fastställs i handlingsprogrammen för miljön, särskilt det femte miljöhandlingsprogrammet⁽⁴⁾, som bygger på de principer som uttrycks i artikel 130r i fördraget, syftar i synnerhet till att säkerställa att alla människor effektivt skyddas från de erkända riskerna med svaveldioxidutsläpp och till att skydda miljön genom att förhindra att svavelhalterna i miljön överskrider kritiska mängder och nivåer.

(2) I enlighet med artikel 129 i fördraget skall hälso-skyddskraven ingå som ett led i gemenskapens övriga politik. I enlighet med artikel 3 o i fördraget skall gemenskapens verksamhet bidra till att en hög hälsoskyddsnivå uppnås.

(3) Utsläppen av svaveldioxid bidrar väsentligt till försurningsproblemen inom gemenskapen. Svaveldioxid har också en direkt inverkan på människans hälsa och på miljön.

(4) Försurningen och svaveldioxiden i atmosfären skadar känsliga ekosystem, minskar den biologiska mångfalden och naturens skönhet och har en negativ inverkan på skördeproduktion och skogarnas tillväxt. I städerna kan det sura regnet allvarligt skada byggnader och det arkitektoniska arvet. Svaveldioxid kan också ha en avsevärd in-

verkan på människors hälsa, i synnerhet när det gäller människor som lider av luftvägssjukdomar.

(5) Försurningen är en gränsöverskridande företeelse som kräver såväl lösningar på gemenskapsnivå som nationella eller lokala lösningar.

(6) Utsläppen av svaveldioxid bidrar till stoftbildningen i atmosfären.

(7) Såväl gemenskapen som de enskilda medlemsstaterna är avtalslutande parter i UN-ECE:s konvention om långväga gränsöverskridande luftföroreningar. I det andra UN-ECE-protokollet om gränsöverskridande svaveldioxidföroreningar fastställs att de avtalslutande parterna bör minska svaveldioxidutsläppen i enlighet med eller utöver den minskning på 30 % som angavs i det första protokollet. Det andra UN-ECE-protokollet grundar sig på antagandet att de kritiska mängderna och nivåerna fortsatt kommer att överskridas i vissa känsliga områden. Ytterligare åtgärder för att minska svaveldioxidutsläppen kommer att behövas om målen i det femte åtgärdsprogrammet för miljön skall uppnås. De avtalslutande parterna bör därför fortsätta att minska sina utsläpp av svaveldioxid avsevärt.

(8) Svavel, som naturligt finns i små mängder i olja och kol, har i årtionden erkänts som den viktigaste källan till svaveldioxidutsläpp, som i sin tur är en av huvudorsakerna till "surt regn" och en av de viktigaste faktorerna bakom luftföroreningarna i många stads- och industriområden.

(9) Nyligen offentliggjorde kommissionen ett meddelande om en kostnadseffektiv strategi för att bekämpa försurningen inom gemenskapen. Kontroll av svaveldioxidutsläpp från förbränning av vissa flytande bränslen fastställdes som en nödvändig del av denna kostnadseffektiva strategi. Gemenskapen erkänner behovet av åtgärder när det gäller alla övriga bränslen.

(10) Studier har visat att de fördelar som uppnås genom minskade svavelutsläpp till följd av reducerat svavelinnehåll i olika bränslen ofta vida överstiger de i detta direktiv beräknade kostnaderna för industrin. Tekniken för att minska svavelmängden i flytande bränslen finns och är väl inarbetad.

⁽¹⁾ EGT C 190, 21.6.1997, s. 9 och

EGT C 259, 18.8.1998, s. 5.

⁽²⁾ EGT C 355, 21.11.1997, s. 1.

⁽³⁾ Europaparlamentets yttrande av den 13 maj 1998 (EGT C 167, 1.6.1998, s. 111), rådets gemensamma ståndpunkt av den 6 oktober 1998 (EGT C 364, 25.11.1998, s. 20) och Europaparlamentets beslut av den 9 februari 1999 (ännu ej offentliggjort i EGT).

⁽⁴⁾ EGT C 138, 17.5.1993, s. 5.

- (11) I enlighet med subsidiaritetsprincipen och proportionalitetsprincipen, som det hänvisas till i artikel 3b i fördraget, kan målet att minska utsläppen av svaveldioxid vid förbränning av vissa typer av flytande bränslen inte uppnås på ett effektivt sätt om medlemsstaterna agerar var för sig. Icke samordnade åtgärder erbjuder ingen garanti för att det eftersträvade målet uppnås, de kan motverka sitt syfte och leder till en stor osäkerhet på marknaden för de berörda bränsleprodukterna. Med hänsyn till behovet av att minska utsläppen av svaveldioxid inom gemenskapen är det därför bättre att vidta åtgärder på gemenskapsnivå. Detta direktiv begränsas till de minimikrav som är nödvändiga för att uppnå det eftersträvade målet.
- (12) I rådets direktiv 93/12/EEG av den 23 mars 1993 om svavelhalten i vissa flytande bränslen⁽¹⁾ uppmanades kommissionen att lägga fram ett förslag för rådet om lägre gränsvärden för svavelhalten i diesellojja och nya gränsvärden för flygfotogen. Samtidigt är det lämpligt att på grundval av kostnadseffektivitetsstudier fastställa gränsvärden för svavelhalten i andra flytande bränslen, främst tunga eldningsoljor, bunkeroljor, marina dieselbrännoljor och diesellojor.
- (13) I enlighet med artikel 130t i fördraget skall detta direktiv inte hindra någon medlemsstat från att behålla eller införa strängare skyddsåtgärder. Sådana åtgärder måste dock vara förenliga med fördraget och skall anmälas till kommissionen.
- (14) Innan en medlemsstat inför nya, strängare skyddsåtgärder skall förslaget anmälas till kommissionen enligt det förfarande som fastställs i rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter⁽²⁾.
- (15) I medlemsstater och regioner där miljöförhållandena så tillåter, är det lämpligt att medge undantag från de gränsvärden som sätts för svavelhalten i tunga eldningsoljor.
- (16) Det är också lämpligt att medge undantag från gränsvärdena för svavelinnehållet i tunga eldningsoljor vid användning i förbränningsanläggningar som uppfyller reglerna för utsläpp fastställda i rådets direktiv 88/609/EEG av den 24 november 1988 om begränsning av utsläpp till luften av vissa föroreningar från stora förbränningsanläggningar⁽³⁾. Mot bakgrund av den kommande revideringen av direktiv 88/609/EEG kan det komma att bli nödvändigt att se över och i förekommande fall ändra vissa bestämmelser i det här direktivet.
- (17) För de förbränningsanläggningar i raffinaderier som inte omfattas av artikel 3.3 i c i detta direktiv skall de genomsnittliga utsläppen av svaveldioxid från sådana anläggningar inte överskrida de gränsvärden som anges i direktiv 88/609/EEG eller eventuella framtida revideringar av det direktivet. Vid tillämpning av det här direktivet bör medlemsstaterna tänka på att ersättning med andra bränslen än de som anges i artikel 2 inte bör leda till en ökning av utsläppen av försurande ämnen.
- (18) För svavelinnehållet i diesellojor har gränsvärdet 0,2 % redan fastställts i direktiv 93/12/EEG. Detta värde bör ändras till 0,1 % före den 1 januari 2008.
- (19) Enligt 1994 års anslutningspakt har Österrike och Finland i fyra år från anslutningsdagen rätt till undantag från bestämmelsen om svavelhalten i diesellojja i direktiv 93/12/EEG.
- (20) Gränsvärdena 0,2 % (från och med år 2000) och 0,1 % (från och med år 2008) för svavelhalten i diesellojor för marint bruk i havsgående fartyg kan orsaka tekniska och ekonomiska problem för Grekland vad gäller hela dess territorium, för Spanien i fråga om Kanarieöarna, för Frankrike när det gäller de utomeuropeiska departementen och för Portugal i fråga om ögrupperna Madeira och Azorerna. Ett undantag för Grekland, Kanarieöarna, de franska utomeuropeiska departementen och ögrupperna Madeira och Azorerna bör inte ha någon negativ inverkan på marknaden för diesellojor för marint bruk och under förutsättning att export av diesellojor för marint bruk från Grekland, Kanarieöarna, de franska utomeuropeiska departementen och ögrupperna Madeira och Azorerna till andra medlemsstater bör uppfylla de krav som gäller i den importerande medlemsstaten. Grekland, Kanarieöarna, de franska utomeuropeiska departementen och ögrupperna Madeira och Azorerna bör alltså få rätt till undantag från gränsvärdena i viktprocent för diesellojor för marina syften.

⁽¹⁾ EGT L 74, 27.3.1993, s. 81.

⁽²⁾ EGT L 109, 26.4.1983, s. 8. Direktivet senast ändrat genom kommissionens beslut 96/139/EG (EGT L 32, 10.2.1996, s. 31).

⁽³⁾ EGT L 336, 7.12.1988, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 94/66/EG (EGT L 337, 24.12.1994, s. 83).

- (21) Svavelutsläpp från sjöfart genom förbränning av bunkerbränsle med hög svavelhalt bidrar till föroreningen med svaveldioxid och till försurningsproblemen. Gemenskapen kommer vid de fortsatta och framtida förhandlingarna om MARPOL-konventionen inom ramen för den internationella sjöfartsorganisationen IMO att arbeta för ett mer effektivt skydd av de områden som är känsliga för utsläpp av svaveloxider samt för en minskning av det allmänt tillämpade gränsvärdet för bunkerolja (för närvarande 4,5 %). Gemenskapens initiativ att få Nordsjön/Engelska kanalen förklarad som särskilt övervakningsområde för låga utsläpp av svaveldioxid bör fortsätta.
- (22) Forskningen kring försurningens effekter på ekosystem och på den mänskliga kroppen behövs. Gemenskapen stöder sådan forskning inom det femte ramprogrammet för forskning⁽¹⁾.
- (23) Vid störningar i tillgången på råolja, oljeprodukter eller andra kolväten får kommissionen besluta om att ett högre gränsvärde skall tillämpas inom en medlemsstats territorium.
- (24) Medlemsstaterna skall inrätta lämpliga mekanismer för att övervaka att bestämmelserna i detta direktiv följs. Rapporter om svavelhalten i flytande bränslen skall regelbundet föreläggas kommissionen.
- (25) För tydlighetens skull är det nödvändigt att ändra direktiv 93/12/EEG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändamål och räckvidd

1. Ändamålet med detta direktiv är att minska utsläppen av svaveldioxid från förbränning av vissa typer av flytande bränslen och därigenom minska de skadliga effekterna på människan och miljön från sådana utsläpp.

2. Utsläppen av svaveldioxid från förbränning av vissa petroleumbaserade flytande bränslen skall minskas genom att det fastställs gränsvärden för svavelhalten i sådana bränslen som skall utgöra villkor för deras användning inom medlemsstaternas territorium.

Begränsningen av svavelhalten i vissa petroleumbaserade flytande bränslen enligt detta direktiv skall dock inte tillämpas på:

- a) — petroleumbaserade flytande bränslen som används av havsgående fartyg, utom sådana bränslen som omfattas av definitionen i artikel 2.3,

- marin dieselbrännolja som används av fartyg som passerar gränsen mellan ett tredje land och en medlemsstat,
- b) bränslen som skall förädlas före slutlig förbränning,
- c) bränslen som skall förädlas inom raffineringsindustrin.

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. Tung eldningsolja:

- alla petroleumbaserade flytande bränslen som omfattas av KN-nummer 2710 00 71 – 2710 00 78 eller
- alla petroleumbaserade flytande bränslen andra än dieselbrännolja enligt definitionen i punkterna 2 och 3, som på grund av sina destillationsgränser tillhör kategorin tunga oljor avsedda för användning som bränsle och som till mindre än 65 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 250°C enligt ASTM D86-metoden. Om destillationen inte kan fastställas med ASTM D86-metoden klassas petroleumprodukten likaledes som tung eldningsolja.

2. Dieselbrännolja:

- alla petroleumbaserade flytande bränslen som omfattas av KN-nummer 2710 00 67 eller 2710 00 68 eller
- alla petroleumbaserade flytande bränslen som på grund av sina destillationsgränser tillhör kategorin mellandestillat avsedda för användning som bränsle, och som till minst 85 volymprocent (inklusive förluster) destillerar vid 350°C enligt ASTM D86-metoden.

Dieselbränslen enligt definitionen i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/70/EG av den 13 oktober 1998 om kvaliteten på bensen och dieselbränslen och om ändring av rådets direktiv 93/12/EEG⁽²⁾ ingår inte i denna definition. Bränslen som används i mobila maskiner som inte är avsedda att användas för transporter på väg och jordbruks- eller skogsbrukstraktorer skall också undantas från definitionen.

3. *Marin dieselbrännolja*: bränslen som är avsedda att användas för marint bruk och som motsvarar definitionen i punkt 2 eller vars viskositet eller densitet faller inom ramen för de gränsvärden för viskositet eller densitet som fastställs för marina destillat i tabell 1 i ISO 8217 (1996).

⁽¹⁾ EGT L 26, 1.2.1999, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 350, 28.12.1998, s. 58.

4. *ASTM metod*: de metoder som fastställs av American Society for Testing and Materials i 1976 års upplaga av standarddefinitioner och specifikationer för petroleumprodukter och smörjmedel.
5. *Förbränningsanläggning*: varje teknisk inrättning i vilken bränslen oxideras för att den frigjorda värmen skall kunna utnyttjas.
6. *Kritisk belastningsgräns*: ett beräknat tröskelvärde för exponering för en eller flera föreningar under vilket, såvitt för närvarande är känt, det inte uppstår några väsentliga skadliga effekter i fråga om utsatta delar av miljön.

Artikel 3

Maximal svavelhalt i tung eldningsolja

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att tunga eldningsoljor från och med den 1 januari 2003 inte används inom deras territorier om svavelhalten överstiger 1,00 viktprocent.
2. Under förutsättning att de luftkvalitetsstandarder för svaveldioxid som anges i direktiv 80/779/EEG⁽¹⁾ eller annan gemenskapslagstiftning som upphäver och ersätter dessa standarder och andra relevanta gemenskapsbestämmelser, respekteras, och att utsläppen inte bidrar till att den kritiska belastningsgränsen överskrids i någon medlemsstat, får en medlemsstat tillåta användning av tunga eldningsoljor med en svavelhalt på mellan 1,00 och 3,00 viktprocent inom delar av eller inom hela sitt territorium. Ett sådant tillstånd skall dock endast gälla när utsläppen från en medlemsstat inte medverkar till att den kritiska belastningsgränsen överskrids i någon medlemsstat.
3. i) Under förutsättning att de behöriga myndigheterna övervakar utsläppen skall punkterna 1 och 2 inte tillämpas på tunga eldningsoljor som används
  - a) i förbränningsanläggningar som omfattas av räckvidden av direktiv 88/609/EEG, vilka betraktas som nya anläggningar enligt definitionen i artikel 2.9 i det direktivet och som rättar sig efter gränserna för utsläpp av svaveldioxid för sådana anläggningar enligt artikel 4 och bilaga IV till det direktivet,
  - b) i andra förbränningsanläggningar som inte omfattas av a, där utsläppen av svaveldioxid från anläggningen är högst 1 700 mg/Nm³ med ett syreinhåll i rökgasen på 3 volymprocent på torr bas,

- c) för förbränning i raffinaderier där de genomsnittliga svaveldioxidutsläppen per månad i raffinaderiets alla anläggningar (med undantag av förbränningsanläggningar som omfattas av a), oberoende av använd bränsletyp eller bränslekombination, befinner sig inom ett gränsvärde som skall fastställas av varje medlemsstat och som inte får överstiga 1 700 mg/Nm³.
- ii) Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att säkerställa att varje förbränningsanläggning som använder tung eldningsolja med en svavelhalt som överstiger den som anges i punkt 1 endast får drivas efter tillstånd utfärdat av en behörig myndighet som specificerar utsläppsgränserna.

4. Bestämmelserna i punkt 3 skall ses över och om så krävs revideras vid eventuell framtida revidering av direktiv 88/609/EEG.

5. Om en medlemsstat utnyttjar de möjligheter som anges i punkt 2, skall den underrätta kommissionen och allmänheten om detta minst tolv månader i förväg. Kommissionen skall ges tillräckligt många upplysningar för att bedöma huruvida kriterierna i punkt 2 är uppfyllda. Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna.

Inom sex månader från dagen för mottagandet av upplysningarna från medlemsstaten skall kommissionen undersöka de planerade åtgärderna och i enlighet med förfarandet i artikel 9 fatta ett beslut och skall sedan meddela detta till medlemsstaterna. Detta beslut skall ses över vart åttonde år på grundval av de upplysningar som de berörda medlemsstaterna skall tillhandahålla kommissionen i enlighet med förfarandet i artikel 9.

Artikel 4

Maximal svavelhalt i dieselbrännolja

1. Medlemsstaterna skall vidta alla åtgärder som krävs för att säkerställa att dieselbrännolja, inklusive marin dieselbrännolja, inte används inom deras territorium från och med
  - den 1 juli 2000 om svavelhalten överstiger 0,20 viktprocent,
  - den 1 januari 2008 om svavelhalten överstiger 0,10 viktprocent.
2. Genom undantag från punkt 1 får Spanien för Kanarieöarna, Frankrike för de franska utomeuropeiska departementen, Grekland för hela eller delar av sitt territorium samt Portugal för ögrupperna Madeira och Azorerna tillåta användning av dieselbrännolja för marint bruk med en svavelhalt som överstiger de gränsvärden som anges i punkt 1.

⁽¹⁾ EGT L 229, 30.8.1980, s. 30. Direktivet senast ändrat genom direktiv 91/692/EEG (EGT L 377, 31.12.1991, s. 48).

3. Under förutsättning av att de luftkvalitetsstandarder för svaveldioxid som anges i direktiv 80/779/EEG eller annan gemenskapslagstiftning som upphäver och ersätter dessa standarder och andra relevanta gemenskapsbestämmelser respekteras, och att utsläppen inte bidrar till att den kritiska belastningsgränsen överskrids i någon medlemsstat, får en medlemsstat tillåta användning av dieselbrännolja med en svavelhalt på mellan 0,10 och 0,20 viktprocent inom delar av eller inom hela sitt territorium. Ett sådant tillstånd skall dock endast gälla när utsläppen från en medlemsstat inte medverkar till att den kritiska belastningsgränsen överskrids i någon medlemsstat och får inte sträcka sig längre än till och med den 1 januari 2013.

4. Om en medlemsstat utnyttjar de möjligheter som anges i punkt 3, skall den underrätta kommissionen och allmänheten om detta minst tolv månader i förväg. Kommissionen skall ges tillräckligt många upplysningar för att bedöma huruvida kriterierna i punkt 3 är uppfyllda. Kommissionen skall underrätta de övriga medlemsstaterna.

Inom sex månader från dagen för mottagandet av upplysningarna från medlemsstaten skall kommissionen undersöka de planerade åtgärderna och i enlighet med förfarandet i artikel 9 fatta ett beslut som den skall meddela till medlemsstaterna.

Artikel 5

Förändring i tillgången på bränslen

Om en plötslig förändring i tillgången på råolja, petroleumprodukter eller andra kolväten gör det svårt för en medlemsstat att tillämpa gränsvärdena för högsta svavelhalt som anges i artiklarna 3 och 4, skall den medlemsstaten underrätta kommissionen om detta. Kommissionen får tillåta att ett högre gränsvärde tillämpas inom den medlemsstatens territorium under en period som inte överstiger sex månader; den skall då meddela sitt beslut till rådet och medlemsstaterna. Var och en av medlemsstaterna får inom en månad hänskjuta det beslutet till rådet. Inom två månader får rådet fatta ett annat beslut med kvalificerad majoritet.

Artikel 6

Stickprovundersökning och analys

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som krävs för att genom stickprov kontrollera att svavelhalten i de bränslen som används överensstämmer med bestämmelserna i artiklarna 3 och 4. Stickprovskontrollen skall börja inom sex månader från den dag då det berörda gräns-

värdet för högsta svavelhalt i bränslet träder i kraft. Den skall utföras i tillräcklig omfattning och på ett sådant sätt att proven är representativa för det undersökta bränslet.

2. Den referensmetod som skall tillämpas för att fastställa svavelhalten skall vara den som definieras av

- a) ISO-metod 8754 (1992) och PrEN ISO 14596 för tung eldningsolja och marin dieselbrännolja,
- b) EN-metod 24260 (1987), ISO 8754 (1992) och PrEN ISO 14596 för dieselbrännolja.

Vid skiljedom skall metoden vara PrEN ISO 14596. Den statistiska tolkningen av verifieringen av svavelhalten för använda dieselbrännoljor skall utföras enligt ISO-standard 4259 (1992).

Artikel 7

Rapportering och översyn

1. På grundval av resultaten av den stickprovskontroll och analys som utförs i enlighet med artikel 6 skall medlemsstaterna senast den 30 juni varje år lämna kommissionen en kortfattad rapport om svavelhalten i de flytande bränslen som omfattas av detta direktivs räckvidd och som använts inom medlemsstaternas territorium under föregående kalenderår. Denna rapport skall innehålla en sammanfattning av undantag som beviljats enligt artikel 3.3.

2. På grundval av bland annat de årsrapporter som lämnas i enlighet med punkt 1 och den konstaterade utvecklingen när det gäller luftkvalitet och försurning, skall kommissionen senast den 31 december 2006 överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet. Kommissionen kan, tillsammans med denna rapport, lämna förslag till revidering av detta direktiv, särskilt i fråga om de gränsvärden som fastställts för varje bränslekategori och de undantag som beviljas enligt artikel 3.2 och 3.3 och artikel 4.2 och 4.3.

3. Kommissionen skall överväga vilka åtgärder som kan vidtas för att minska det bidrag till försurningen som uppkommer vid förbränning av andra marina bränslen än de som specificeras i artikel 2.3 och, vid behov, utarbeta ett förslag före utgången av år 2000.

Artikel 8

Ändringar av direktiv 93/12/EEG

1. Direktiv 93/12/EEG ändras på följande sätt:
  - a) I artikel 1 skall punkt 1 a och punkt 2 utgå.

- b) I artikel 2 skall punkt 2 första stycket och punkt 3 utgå.
c) Artiklarna 3 och 4 skall utgå.
2. Punkt 1 skall gälla från och med den 1 juli 2000.

Artikel 9

Rådgivande kommitté

Kommissionen skall biträdas av en rådgivande kommitté. Den skall bestå av företrädare för medlemsstaterna och ha kommissionens företrädare som ordförande.

Kommissionens företrädare skall förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är, om nödvändigt genom omröstning.

Yttrandet skall protokollföras och dessutom har varje medlemsstat rätt att begära att få sin uppfattning tagen till protokollet.

Kommissionen skall ta största hänsyn till det yttrande som kommittén avgett. Den skall underrätta kommittén om det sätt på vilket dess yttrande har beaktats.

Artikel 10

Omsättning

Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv senast den 1 juli 2000. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare före-

skrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 11

Påföljder

Medlemsstaterna skall fastställa vilka påföljder som skall tillämpas vid brott mot de nationella bestämmelser som har antagits i enlighet med detta direktiv. De fastställda påföljderna skall vara effektiva, proportionerliga och avskräckande.

Artikel 12

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning*.

Artikel 13

Mottagare

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Luxemburg den 26 april 1999.

På rådets vägnar

J. FISCHER

Ordförande